

inglorius κατὰ Sil. Ital. 9, 331, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἐθνικὸν χρῶμα τῶν Ἀργείων, ὅπερ ἦτο λευκόν, καθ' ὑπαινιγμὸν πρὸς τὸ ὄνομα αὐτῶν (Ἄργος, ἀργός = λευκός). Τοῦναντίον οἱ Ἄριοι παρὰ Τακίτῳ (Germ. 43) φέρουσι μελαίνας ἀσπίδας· ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἀργολικὴ ἀσπίς ἦτο στρογγύλη καὶ οὕτω μεγάλη, ὥστε ἐκάλυπτε σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα (ἀσπίς ἀμφιβρότη), διὰ ταῦτα καὶ ὁ μέγας τοῦ Πολυφήμου ὀφθαλμὸς παραβάλλεται πρὸς Ἀργολικὴν ἀσπίδα καὶ πρὸς τὸν ἥλιον παρὰ Βεργιλίῳ Aιν. 3, 635 lumen . . . ingens . . . Argolici clipei aut Phoebae lampadis instar.

90. εὐτρεπῆ ἀντὶ εὐτρεπῆς καὶ διώκων <πόδα> ὁ Weil πρὸς ἀποκατάστασιν δύο δοχμίων. Τὴν συμπλήρωσιν τοῦ πόδα ὑπαγορεύει καὶ ὁ νοῦς, διότι διώκων δὲν εὐδοῦται κείμενον μόνον.

93. πάτρια προσέθηκεν ἐκ τοῦ Σχολ. ὁ Volckmann.

94. Ἀντὶ εὐεδροὶ ὁ Heimsoeth ἔγραψεν εὐσταθεῖς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς χασμωδίας, ἣτις ὅμως μετὰ τὴν κλητικὴν φαίνεται ὅτι συγχωρεῖται.

98. εἰ μὴ νῦν, πότ' ἀντὶ: πότ', εἰ μὴ νῦν ὁ Lowinski.

99. Ὅτι ἀμφίλιταν (ἀμφὶ λιτάν) μεταβλητέον εἰς ἀμφὶ λίταν', μᾶλλον δὲ λιτάν', κατεῖδον ὁ Seidler καὶ Hermann. Συνήθως ἐρμηνεύουσιν ἀμφὶ λιτάν' ἕξομεν κατὰ τὴν ῥῆσιν ἔχειν ἀμφὶ τι = ἀσχολεῖσθαι περὶ τι. Ἀλλὰ τὸν πεζὸν τοῦτον τρόπον τῆς ῥήσεως δὲν ἀρμόζει νὰ ἀπονεύμῃ τις ἐνταῦθα τῷ Αἰσχύλῳ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπετόπασα: ἀντιλίταν' ἕξομεν = ἀντιλιτανεύσομεν. Ὁ Verrall ὅμως κατεῖδεν, ὅτι ἀμφέξομεν ἐκληπτέον ὡς μέλλων τοῦ ἀμπίσχειν. Ὁ Weil εἰκάζει ἀμφιλίταν' ἄξομεν παραβάλλων τὴν ῥῆσιν ἀμφιδρόμια ἄγειν.

102. τὰν τεὰν γὰν ἀντὶ τὰν τεὰν νεώτερα ἀπόγραφα (ἕτερα γὰν τεὰν). Βακχειακὴν διποδίαν καὶ τριποδίαν ἔχομεν, ὡς παρατηρεῖ ὁ Weil, καὶ Εὐμεν. 791 κέ.

103 κέ. ἰὼ χρυσοπήληξ, ἔπιδ' ἰδὲ πόλιν ἀντὶ «ὦ χρυσοπήληξ δαίμων (ὑπὸ νεωτέρας χειρὸς διορθωθὲν εἰς δαῖμον) ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν» ἔγραψα διορθώσας πρὸς ἀποκατάστασιν δύο δοχμίων ἐπόμενος ἐν μέρει τῷ Seidler (ἰὼ χρυσοπήληξ ἔπιδ' ἔπιδε δαῖμον πόλιν) καὶ τῷ Paley (ἰὼ χρυσοπήληξ, ἴθ', ἔπιδε πόλιν).

105. τεὰν, ὅπερ πρὸ τοῦ «ἀν» ῥαδίως ἠδύνατο νὰ ἐκπέσῃ, προσέθηκεν ὁ Lachmann πρὸς ἀποτελέσειν δύο δοχμίων.

106. πολίοχοι ἀντὶ πολιόχοι ὁ Dindorf ὑπολαμβάνων, ὅτι τὸ πολιόχοι προέκυψεν ἐκ τοῦ πολίοχοι καὶ τοῦ ὑπεράνω τοῦ ἰο γεγραμμένου καὶ ὡς ἀναγνωσθέντος ου. — ἴθ' ἀθρόοι